

IX. Kdo jest práv z poplatku schovacího.

§. 14. Pro poplatek schovací zavazena jest věc schovaná, a má na ní přednost přede všemi pohledanostmi, ježto pocházejí z důvodu, práva soukromého. Pokud se poplatek nezapraví, nesmí se věc schovaná vydati. Výjimku z toho povolití může jenom řídicí okresní úřad finanční proti tomu, že se poplatek způsobem příhodným pojistí.

X. Kdy se může žádati za navrácení poplatku schovacího, když nebyl dobře vyměřen.

§. 15. Bylli od někoho vybrán poplatek nějaký proti předpisu, anebo větší poplatek, nežli jest předepsáno, žádati může v roce po zaplacení, aby mu bylo to, co nenáležitě zapravil, navráceno.

XI. Kde a kdy se může vyměření poplatku stížnost vésti.

§. 16. Máli někdo za to, že jest vyměření poplatku schovacího stížen, může proti tomu podati stížnost u okresního úřadu finančního, a v dalším běhu rekursu u zemského úřadu finančního a u c. k. ministerium financí. Rekurs proti rozhodnutí finančního úřadu okresního nebo zemského podati se má ve čtrnácti dnech od toho dne, kteréhož mu bylo rozhodnutí oznámeno. Ani strany toho, máli se poplatek nějaký platiti čili nic, ani strany toho, jak se má vyměřiti, nemá místo řízení soudní.

XII. Ustanovení přechodná.

§. 17. Když se podlé zákona tohoto počítati má čas, jak dlouho věc složená byla schována, má se při těch depositech, kteráž se prvé nalézala ve schování u takových majitelství soudů, ježto nejsouce zeměknížecí neměla práva, bráti poplatek schovací, počnouti počítati od té chvíle, kteréž ustanovení k tomu c. k. úřadové nebo pokladnice deposita přejali, nebo ještě přejmou.

§. 18. Nalézalali se však deposita již prvé u soudů zeměknížecích, nebo u jiných soudů nežli zeměknížecích, ale takových, z jichž deposit se muselo platiti početné, tehdy se počítá sice čas, po který věc byla schována, od prvopočátku, když byla ke schování dána, a však poplatek schovací vybírati se má podlé zákona tohoto jenom tehda, když zákon tento povinníkovi jest výhodnější, nežli předpis předešlý, a když se věc nevydá později, nežli v prvních pěti letech od času, kdežto zákon tento vejde ve skutek. Po projití času tohoto počítán budiž poplatek vždy podlé tohoto zákona.

§. 19. Našemu ministrovi financí a ministrovi práv uloženo jest, aby ustanovení zákona tohoto ve skutek uvedli.

Dáno v Našem císařském hlavním a sídelním městě Vídni dne dvad-